

РЕШЕНИЕ

№ 7974

гр. София, 26.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова

Ася Тодорова

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7888** по описа за **2025** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от началника на отдел „Оперативни дейности“ - С., дирекция „Оперативни дейности“, ГД „Фискален контрол“, ЦУ на НАП чрез пълномощника – юрк. Л. И. срещу решение от 16.05.2025 г. по административнонаказателно дело №7134/2024 г. по описа на Софийския районен съд, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 753451-F748706/01.02.2024 г., издадено от касатора, с което на жалбоподателя „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл.278б, ал. 3 от ДОПК е наложена имуществена санкция в размер на 5 966, 54 (пет хиляди деветстотин шестдесет и шест лева и петдесет и четири стотинки) лева за нарушение на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, във вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба №5/29.09.2023 г.

Наведеното касационно основание е за нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр.чл.63в от ЗАНН. Неговото осъществяване е аргументирано с доводи, че обратно на приетото от

въззивната инстанция при съставянето на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната на НП на това основание.

В съдебно заседание пред Административен съд- София-град, касаторът чрез процесуалния си представител юрк. И. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, като оспореното въззивно решение бъде отменено и вместо не го бъде постановено друго, с което НП да бъде потвърдено. Заявява и искане за присъждането на юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции

Ответникът по касационната жалба „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, чрез пълномощника си – адв. К., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Поддържа, че правилно въззивната инстанция установила, че са налице съществени пороци както в съставения акт за установяване на административно нарушение (АУАН), така и в отмененото наказателно постановление НП, а именно не е посочено точно, пълно и ясно, какви са обстоятелствата във връзка с твърдяното нарушение. Акцентира и върху основанията за незаконосъобразност на НП, различни от допуснатите процесуалните нарушения при съставяне АУАН и издаване на НП, на които се е позовал СРС. Тези други основания за незаконосъобразност били въведени с жалбата до СРС. В тази връзка поддържа, че освен липса на осъществен състав на нарушение, НП било издадено и в противоречие с правото за свободно движение на стоки по чл. 28 от Договора за функциониране на ЕС. Наложена с НП на основание чл. 278, ал. 3 от ДОПК имуществена санкция противоречала на Закона за нормативните актове, правото на ЕС и практиката на СЕС. Ако касационната инстанция премела, че има извършено нарушение, то същото следвало да се квалифицира както маловажен случай, тъй като били налице предпоставките по чл. 28 от ЗАНН предвидената в закона санкция да бъде заменена с предупреждение към извършителя.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура, дава заключение за основателност на жалбата.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно.

С процесното НП на „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, на основание чл.278б, ал. 3 от ДОПК, е наложена имуществена санкция в размер на 5 966, 54 лева за нарушение на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК във вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба №5/29.09.2023 г.

НП е издадено въз основа на АУАН, съставен въз основа на извършена на 09.12.2023 г. в 09: 00 ч. проверка на мястото на получаване/разтоварване на стоки с висок фискален риск - [населено място], [улица], при която е установено, че дружеството „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, като получател/купувач на стоки с висок фискален риск не е декларирало предварително данни за превоза на стоки с висок фискален риск до влизане на транспортното средство на територията на страната с уникален номер за превоз (УНП). При извършена проверка на ГКПП К., обективирана в ПИПСВФР № 231402868853К1 от 09.12.2023 г. в 04:38 ч. не е бил представен УНП. На мястото на получаване /разтоварване на стоките не е представен УНП.

При описанието на нарушението в НП е било добавено, че при извършената проверка задълженото лице е представило следните документи - декларация на водача, копие на ЧМР, invoice № [ЕГН]/06.12.2023 г.(заверено копие), видно от която фирмата получател на стоката е „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Стоката е била описана във фактурата с наименование MI 5L EV Olive Oil tin - 876 кг. на стойност 7626,61 евро (левава равностойност по курса на БНБ в размер на 14916,35 лв.). Превозваната стока с висок фискален риск представлявала маслиново масло и неговите фракции, дори рафинирани, но не химически променени: необработено маслиново масло „Extra virgin“ с код по КН -1509 20 00. На мястото на получаване/разтоварване на стоките не е представен УНП от дружеството до извършване на проверката. От гореописаното било видно, че „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е нарушило разпоредбите на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК във вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба №5/29.09.2023 г. Като място на извършване на нарушението е посочено [населено място], съгласно чл.48, ал.2 от ЗАНН, а като дата на извършване на нарушението- 09.12.2023 г., която и датата на установяване на нарушението.

За да отмени НП, СРС е обусловил извод, че в административнонаказателното производство са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Като такива е посочил липсата в АУАН на ясно, точно и пълно описание на извършеното нарушение по дадената правна квалификация по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК. Тази разпоредба предвижда, че при превоз на стока с

висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. В случая в АУАН е посочено единствено, че дружеството- жалбоподател „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, като получател/купувач на стоки с висок фискален риск, не е декларирало предварително данни за превоза на стоки с висок фискален риск до влизане на транспортното средство на територията на страната с УНП. Липсва посочване на съставомерното за този вид нарушения обстоятелство, че превозът на стоки с висок фискален риск започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, съответно от коя държава-членка на ЕС е започнал превозът. Това обстоятелство е от значение и за правната квалификация на нарушението, тъй като разпоредбите на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК и на чл. 127и ал. от 4 ДОПК предвиждат различни задължения за деклариране в зависимост от това дали се касае за превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, или от трета страна. В първия случай получателят следва да декларира предварително данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортното средство на територията на страната. Когато се касае за превоз на стока с висок фискален риск от територията на трета страна, задължението за деклариране е на вносителя, който следва да декларира данни за превоза след приключване на митническия режим и вдигане на стоката и преди продължаване на превоза на територията на страната. Освен това в АУАН не е посочен видът на СВФР, за превозването на които дружеството-жалбоподател, в качеството си на получател на същите, не е декларирало предварително. В АУАН липсва и посочване на дата и място на извършване на нарушението. Тези обстоятелства са съществени и следвало да бъдат посочени изрично в АУАН съгласно разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗАНН, като не е допустимо същите да се извличат по тълкувателен път или чрез анализ на приложените към преписката документи. От АУАН също така не става ясно за кой точно превоз е констатирано, че получателят не е декларирал предварително СВФР. Липсва посочване на каквито и да било данни относно превоза - транспортно средство, изпращач, превозвач, водач на МПС, вид на стоката, превозни документи и др. Единственото релевантно обстоятелство, посочено в АУАН и свързано с превоза на

процесите стоки е мястото на извършване на проверката на ГКПП К. и това, че резултатите от нея са обективирани в ПИПСВФР № 231402868853К1 от 09.12.2023 г. в 04:38 ч.

По тези съображения НП е отменено на формални основание, а именно поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. СРС не е допуснал, а и с касационната жалба не се твърди, съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствени материали.

Споделят се и изводите на въззивната инстанция за допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната на НП. За разлика от производството по издаване на издаване на индивидуални административни актове, в което е допустимо фактическите основания на органа да се съдържат и в отделни документи, подготвящи издаването им, в административнонаказателния процес това е изключено. Всички съставомерни признаци на нарушението следва да се съдържат в НП, с което се ангажира отговорността за извършено административно нарушение. Пропускът това да бъде направено не може да бъде saniран и винаги е неотстранимо съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяната на НП, като издадено при нарушаване правото на защита на лицето, което се санкционира с него.

С оглед на изложеното, АССГ намира, че релевираното касационно основание не е осъществено, поради което неоснователната жалба следва да бъде отхвърлена.

Независимо от изхода на спора, съдът намира за дължимо да изложи, че въвеждането в националното право на процесното задължение за деклариране на стоки с висок фискален риск не може да бъде разглеждано като нарушение на правото на свободно движение на стоки, установено в чл. 28 от ДФЕС. Правото на свободно движение на стоки се изразява в забраната на митата върху вноса и износа между държавите-членки, и на всички такси с равностоен на мито ефект, както и приемането на обща митническа тарифа при техните отношения с трети страни. Въвеждането на задължението, чието неизпълнение е предмет НП само по себе си не е мито, нито такса с равностоен на мито ефект. Въвеждането на процесното задължение за предварително деклариране произтича от обстоятелството, че стоките с висок фискален риск обикновено са бързооборотни и съществува опасност да се използват в схеми за данъчни измами.

На общо основание обаче, ако НП е издадено при спазване на изискванията за процесуална законосъобразност (какъвто процесният случай не е) и от материалноправна гледна точка

деянието е съставомерно, е дължима преценка за „маловажност на случая“, която подлежи на съдебен контрол. Когато съдът констатира, че предпоставките на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не е приложил разписаното в нея правило за поведение, това е основание за отмяна на НП, поради издаването му в противоречие със закона (Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. на ВКС по т.н.д. № 1/2007 г., ОСНК). Логическото и систематично тълкуване на материалноправната норма на чл.28 ЗАНН аргументира нейната приложимост спрямо всички административни нарушения, включително и за процесното. Степента на обществена опасност на конкретно извършеното противоправно деяние е от значение обаче да се реши дали това деяние е административно нарушение или макар да е формално съставомерно, но като не разкрива или изключва висока степен на обществена опасност е малозначително. Прилагането на принципа за пропорционалност при преценка на наложената имуществена санкция за извършеното произтича и от задължението за спазване на принципите по правото на Европейския съюз. Процесното задължение обезпечава отчетността на приходите от продажби, имаща за цел предотвратяване избягването от стопанските субекти на данъчно облагане и данъчни измами. Съгласно трайната практика на Съда на Европейския съюз, държавите членки имат законен интерес да вземат подходящите мерки за защита на своите финансови интереси, а борбата срещу данъчните измами, избягването на данъчно облагане и евентуалните злоупотреби представлява цел, призната и насърчавана от Директива 2006/112 (В този смисъл Решение от 14 март 2013 г. по дело Valsts, C-525/11, точка 28 и цитираната в същото съдебна практика). Съгласно Решение на този съд от 9 февруари 2012 г. по дело Marton Urban, C-210/10, т. 23 и цитираната в същото съдебна практика: „при липса на хармонизация на законодателството на Съюза в областта на санкциите, приложими при неспазване на условията, предвидени от установен в това законодателство режим, държавите членки са компетентни да изберат санкции, които според тях са подходящи. Те въпреки това са задължени да упражняват компетентността си при спазване на правото на Съюза и на неговите общи принципи, а следователно и при спазване на принципа на пропорционалността.” Когато по правото на Съюза не се съдържат по-точни правила за определянето на националните санкции, „санкционните мерки по национално законодателство не трябва да надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимно преследваните от това законодателство цели, като се има предвид, че когато има избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до най-малко обвързващата и, че причинените неудобства не трябва да са несъразмерни по отношение на

преследваните цели” (т.24 от същото решение). Когато правна уредба по правото на Съюза препраща към националните разпоредби, член 4, параграф 3 от ДФЕС – относно принципа за лоялното сътрудничество, налага на държавите членки да вземат всички мерки, които са годни да гарантират обхвата и ефективното действие на правото на Съюза, като за тази цел, запазвайки дискреционната си власт по отношение на избора на такива мерки, те трябва да гарантират, че при всички положения придават на санкцията ефективен, пропорционален и възпиращ характер. (Решение от 7 октомври 2010 г, дело Stils Met SIA, C-382/09, т. 44 и цитираната в същото съдебна практика.)

Приложението на принципа на пропорционалност и посочените критерии по правото на Съюза, предвид преследваната цел -предотвратяване избягването на данъчно облагане и данъчните измами при бързооборотни стоки, за постигането на която е въведено процесното задължение по националното право, изисква конкретна преценка във всеки конкретен случай. В случая такава не е дължима, както съдът вече посочи, предвид процесуалната незаконосъобразност на НП.

С оглед на изложените съображения, оспореното решение на СРС следва да бъде оставено в сила. Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16.05.2025 г. по административнонаказателно дело №7134/2024 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :

